

Verborgenheden over Christus en Zijn Evangelie

Prof. Johan Malan, Mosselbaai (december 2013)

<http://www.bibleguidance.co.za/Afrartikels/Verborgenheid3.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

In dit artikel worden vier verborgenheden (SV: geheimenissen) besproken die direct verband houden met de Persoon en het werk van Jezus Christus, alsook met Gods wil met betrekking tot de mensheid. Israël en de hele wereld worden geenszins in het duister gelaten over wie Jezus is, wat het doel van Zijn eerste komst naar de wereld was, wat de verhouding is waarin wij tegenover Hem behoren te staan, en hoe wij Gods wil in Christus kunnen kennen. Geloofszaken die vóór Zijn komst slechts schaduwachtige gebruiken, symbolische handelingen en profetische beloften waren, zijn in Hem een wonderlijke werkelijkheid geworden. Door de verkondiging van deze concrete geestelijke feiten zijn dingen bekend gemaakt die verborgen waren van de grondlegging van de wereld af (Mattheüs 13:35).

Met de komst van Christus zijn oudtestamentische schaduwbeelden werkelijkheid geworden. Johannes zegt: “En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid” (Johannes 1:14). Het is ons voorrecht om door de Heilige Geest in de hele waarheid van de Verlosser geleid te worden, en daardoor de rijkdom van Zijn genade deelachtig te zijn.

1. De verborgenheid van het evangelie van Jezus Christus

In de lange tijd vóór de komst van Christus hebben mensen meestal op een onrechtstreekse wijze met God gecommuniceerd, door:

- de bemiddeling van onvolmaakte priesters die voorlopers waren van de volmaakte Hogepriester die de enige Middelaar tussen God en de mens is (Hebreeën 7:11, 22-28);
- herhalende en onvolmaakte offers die vooruit wezen naar het eenmalige en finale offer van Christus aan het kruis (Hebreeën 10:1-10);
- beperkte toegang tot de genadetroon van God in het Allerheiligste dat door een voorhangsel afgesloten was, maar tijdens Christus' zoenoffer voor alle gelovigen opengesteld is (Hebreeën 4:14-16; 10:19-22);
- onsuccesvolle pogingen om de wet te vervullen, totdat de Zoon van God deze volmaakt vervulde en Zijn kleed van gerechtigheid en heiligheid aan ons aangeboden heeft.

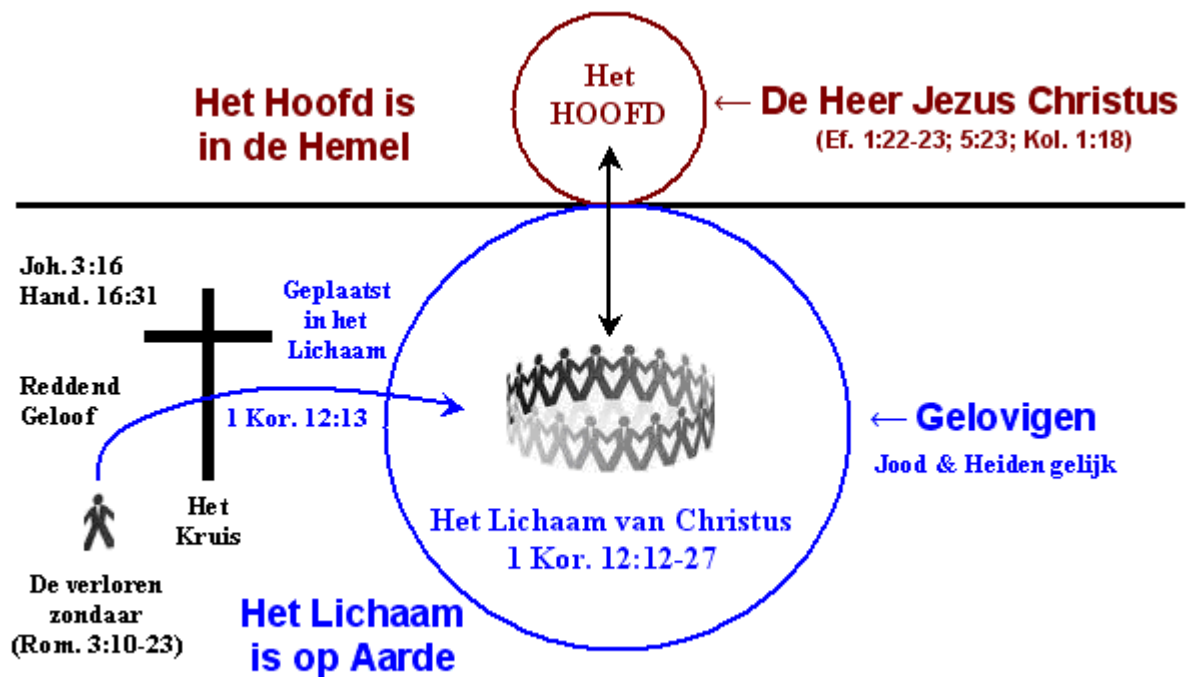
Verscheidene verborgenheden van het evangelie werden aan apostelen zoals Paulus geopenbaard, want dit kon pas gedaan worden nadat Christus gekruisigd, opgestaan en naar de hemel opgevaren was, de Heilige Geest uitgestort werd, en het Evangelie van verlossing ook aan de niet-joodse wereld aangeboden werd. Jezus Christus is Zelf de verpersoonlijking van verlossing. Paulus zegt aan de gemeente te Rome: “Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, ²⁶ maar dat nu geopenbaard is ... onder alle heidenen” (Romeinen 16:25-26).

Ook de Korinthiërs worden herinnerd aan het grote voorrecht dat zij gehad hebben door kennis te nemen van een verborgenheid die eeuwenlang bedekt was maar met de komst van Christus geopenbaard werd (1 Korinthiërs 2:7). De Efeziërs verkregen inzicht in dezelfde zaak en vernemen ook dat God alles door Zijn Zoon geschapen heeft (Efeziërs 3:3-7, 9). Paulus vraagt aan christenen in deze gemeente om voor hem voorbidding te doen: “Bid ook voor mij, opdat mij het woord gegeven wordt bij het openen van mijn mond, om met vrijmoedigheid het geheimenis van het Evangelie be-

kend te maken” (Efeziërs 6:19). Hij heeft hetzelfde verzoek tot de Kolossenzen gericht en gevraagd dat er voor hem gebeden zou worden om zelfs in de gevangenis trouw te blijven aan de verkondiging van de verborgenheid van Christus (Kolossenzen 4:3; zie ook Kolossenzen 1:26-27; 2:2).

In zijn pastorale brief aan Timotheüs wijst Paulus op het belangrijke feit dat Jezus Christus zelf God is die in een menselijk lichaam is verschenen om het evangelie van verlossing een werkelijkheid te maken: “En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid” (1 Timotheüs 3:16). Mensen die zich van deze verborgenheden/geheimenissen niet bewust zijn betwisten de Godheid van Jezus Christus, aanvaarden niet de Drie-eenheid, begrijpen niet de volle implicaties van Jezus’ kruisdood, sukkelen om de overgang van wet naar genade te maken, en raken gemakkelijk betrokken bij geestelijke dwalingen en beweerde buitenbijbelse openbaringen van God.

2. De verborgenheid van het lichaam van Christus

Het Geheimenis van de Kerkbedeling

Uit: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geheimenisEvangelie.pdf>

In het Oude Testament heeft de Heer Zijn volk (Israël) als Zijn vertegenwoordigers op aarde aange-steld, maar in het Nieuwe Testament gebruikt Hij een totaal andere groep mensen die bestaat uit geredde personen uit alle naties: de kerk. Zij worden geestelijk samengevoegd in een groep die als het lichaam van Christus beschreven wordt. Vóór de komst van Christus was het helemaal onbe-kend dat er zo’n groep tot stand zou komen, maar voor ons is dit een praktische werkelijkheid.

De Heer Jezus koestert en verzorgt Zijn gemeente zodat Hij haar in Zijn dienst kan gebruiken. Zij wordt verder ook voorbereid om tijdens Zijn wederkomst als Zijn vrouw met Hem verenigd te wor-den. Thans is zij zoals een verloofde bruid die op de Bruidegom wacht. Paulus zegt:

“Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, ²⁶ opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, ²⁷ opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn. ... ³⁰ Want wij zijn leden van Zijn lichaam, ... ³² Dit geheimenis is groot; maar ik spreek met het oog op Christus en de gemeente” (Efeziërs 5:25-32).

Het lichaam van Christus is over de hele aarde verspreid. Geestelijk vormt zij wel een eenheid waarin alle leden broeders en zusters in de Heer zijn, maar op het uiterlijke, structurele vlak bestaat

het lichaam als plaatselijke gemeenten die onder de leiding van de Heilige Geest, op grond van het Woord van God en onder het gezag van Christus, als afzonderlijke gemeenten functioneren.

De Heer verwacht van elke christen dat hij zijn verantwoordelijkheid als lid van dit lichaam zal beseffen. Zijn eigen lichaam, ziel en geest zijn een deel van de tempel van de Heilige Geest, en dit verbindt hem tot een heilige levenswandel. Sommige gelovigen leven echter in zonde en worden door vleeselijke idealen gemotiveerd. Paulus stelt hen de vraag: “Weet u niet dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?” (1 Korinthiërs 3:16; vgl. 1 Korinthiërs 6:19-20).

Het is de taak van elkeen van ons om vast te stellen welke onze functie in het lichaam is, want de leden vervullen allen aanvullende functies om het geheel doeltreffend te laten functioneren: “Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, ⁵ zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar. ⁶ En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: ⁷ hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; ⁸ hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leiding geeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid” (Romeinen 12:4-8).

Er zijn vandaag veel mensen die, onafhankelijk van de Bijbel, profetieën uitspreken. Maar wij zijn aan het Woord van God gebonden en mogen daar niet van afwijken (Openbaring 22:18-19). Slechts bijbelse profetieën moeten verkondigd worden, tezamen met boodschappen van geestelijke opbouw, vermaning en troost: “Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en troost” (1 Korinthiërs 14:3).

3. De verborgenheid van het geloof

Personen die leiding nemen in de gemeente van Christus moeten “het geheimenis van het geloof vasthouden in een zuiver geweten” (1 Timotheüs 3:9). Dit betekent dat zij de diepe waarheden van het geloofsleven in Christus begrijpen en ook aan anderen kunnen overdragen. Terwijl zij dat doen moeten zij een rein geweten hebben, wat vereist dat zij niets zullen doen wat in strijd is met hun geloof en getuigenis. Zij mogen niet het ene verkondigen en het andere doen.

De verborgenheid van het nieuwtestamentische geloof impliceert dat geloof, zoals dat in oudtestamentische tijden beoefend werd, veel meer inhoud heeft gekregen na de komst van Christus. Dit gaat gepaard met een vaste overtuiging dat Jezus God de Zoon is Die mens geworden is zodat Hij de liefde van de Vader aan ons kon openbaren. Deze liefde heeft Hem ertoe bewogen om Zijn leven voor ons af te leggen zodat een losprijs voor onze zonde betaald kon worden. Wij kunnen slechts op grond van Christus' zoenverdienste tot de Vader naderen, met de vaste verzekering dat Hij ons in de Naam van Zijn Zoon zal verhoren en in genade aanzien.

Een waar geloof is de vrucht van de Heilige Geest, en dus een Godgegeven vermogen om op diep geestelijk vlak bewust te zijn van onze zonde en verlorenheid, maar ook van de genade en kwijtschelding van zonde die Christus ons aanbiedt. Mensen die het evangelie van Christus nog niet gehoord en aangenomen hebben (vgl. Romeinen 10:17) verkeren in een verloren toestand, alhoewel zij in andere goden of in andere manieren van verlossing kunnen “geloven”. Zij zijn het slachtoffer van misleiding en als zodanig vanuit een bijbels standpunt nog steeds ongelovigen: “Maar in het geval dat ons Evangelie nog bedekt is, dan is het bedekt in hen die verloren gaan. ⁴ Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het beeld van God is, hen niet zou bestralen” (2 Korinthiërs 4:3-4).

De verborgenheid van een waar geloof is slechts in het Nieuwe Testament geopenbaard, en dit moet aan iedereen verkondigd worden die nog geen christen is. Wanneer deze grote gave van God ontdekt wordt, zullen mensen hun zaligheid niet in andere geloven, hun eigen werken of in de werken van de wet zoeken. Jezus Christus leidt zondaars uit de duisternis van slavernij aan zonde naar het wonderbare licht van geestelijke vrijheid. Hij leidt ook wettische joden uit hun oudtestamentische oriëntatie naar een nieuwe verhouding met de Drie-enige God, “Want het einddoel van de wet is Christus, tot gerechtigheid voor ieder die gelooft” (Romeinen 10:4).

4. De verborgenheid van Gods wil

De verzoening van Jezus aan het kruis is het fundament van een nieuw leven in Hem, waarin wij door de Heilige Geest geleid worden en ook de vaste richtlijnen in Zijn Woord kunnen verstaan, zodat we meer inzage krijgen in de wil van God voor ons leven: “In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, ⁸ die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, ⁹ toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte” (Efeziërs 1:7-9).

Er zijn algemene aspecten van Gods wil voor de mensheid die duidelijk in Zijn Woord uitgelegd zijn.

Het eerste is dat God niet wil hebben dat een enkele mens verloren moet gaan, maar dat allen gered zouden worden. Na de komst van Christus verkondigt God: “Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen” (1 Timotheüs 2:3-4). “De Heere ... wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 3:9).

Ten tweede is het de uitgesproken wil van God dat al Zijn kinderen heilig zullen leven: “Want dit is de wil van God: uw heiliging ... Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot leven in heiliging. Daarom, wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, Die ook Zijn Heilige Geest in ons heeft gegeven” (1 Thessalonicenzen 4:3, 7-8). De Heer wil ons door heiliging en een grondige kennis van Zijn Woord toerusten om meer volkomen volgens Zijn wil te kunnen leven. Paulus bidt de Kolossenzen toe: “dat u vervuld mag worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, zodat u wandelt op een wijze de Heere waardig, Hem in alles behaagt, in elk goed werk vrucht draagt en groeit in de kennis van God” (Kolossenzen 1:9-10).

Er zijn echter verscheidene situaties in het leven, alsook keuzes te maken over wat wij moeten doen, waarover de Bijbel geen specifieke leiding geeft. In zulke gevallen verwacht de Heer van ons dat wij zelf besluiten nemen die in het beste belang van het koninkrijk zullen zijn, en dus ook in ons eigen belang. Om dit te kunnen doen moeten wij een goede kennis van Zijn Woord hebben, want dit, samen met de leiding van de Heilige Geest, zal ons “verlichte ogen van het verstand” geven (Efeziërs 1:18) zodat wij geestelijke feiten en seculiere overwegingen in acht kunnen nemen.

Het zijn slechts mensen die de verborgenheid van de wil van de Heer begrijpen, die besluiten kunnen nemen die Hem zullen behagen en tezelfdertijd ook onze overleving zullen verzekeren te midden van moeilijke economische en andere omstandigheden waaraan de meeste mensen - ook toegewijde christenen - onderworpen zijn.

Zie ook:

“Het geheimenis van het Evangelie”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geheimenisEvangelie.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm